ROLUL PARTENERIATULUI EDUCAȚIONAL ÎN REDUCEREA –ABSENTEISMULUI

Prof. Înv. Preșcolar Manea Cristina
Grădinița cu Program Normal Vernești

Ce este parteneriatul?

„***Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părţi care acţionează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune***."

În practica şcolară şi implicit preşcolară există mai multe expresii destinate parteneriatului educaţional: acord de parteneriat, acord cadru de parteneriat pentru educaţie, parteneriat de colaborare, protocol de colaborare, protocol de parteneriat, contract de parteneriat, convenţie de parteneriat, parteneriat, parteneriat de colaborare instituţională, proiect de parteneriat şi altele.

Termenul parteneriat este definit ca „*asocierea a doi sau mai mulţi parteneri*", iar în literatura de specialitate, parteneriatul reprezintă „*modalitatea, formală sau informală, prin care două sau mai multe părţi decid să acţioneze împreună pentru atingerea unui scop comun.*"

Constantin Cucoş clasifică diferitele tipuri de parteneriat educaţional:

a) în funcţie de domeniul de colaborare:

- parteneriate în vederea finanţării derulării unor proiecte;
- parteneriate de realizarea a unor proiecte comune de dezvoltare instituţională;
- parteneriate de dezvoltare a unor proiecte comune didactice;
- parteneriate ce vizează contracte de cercetare;
- parteneriate ce au ca scop activităţile de formare profesională;
- parteneriate în vederea organizării de manifestări ştiinţifice şi publicarea produselor;
- parteneriate de iniţiere, derulare, evaluare a unor programe internaţionale.

b) în funcţie de scopul şi obiectivele urmărite:

- parteneriate de reprezentare: federaţii, uniuni, consilii, alianţe, coaliţii;
- parteneriate operaţionale cu proiecte concrete ca motiv alasocierii.

c) în funcţie de durata de desfăşurare:

- parteneriate pe termen scurt;
- parteneriate pe termen mediu;
- parteneriate pe termen lung.

d) în funcţie de forma de finanţare:

- parteneriate cu finanţare integrală;
- parteneriate cu finanţare parţială;
- parteneriate fără finanţare;
- parteneriate cu autofinanţare.

e) în funcţie de tipul de unitate:

- unitate de învăţământ;
- agent economic;
- sindicat reprezentativ;

Pentru realizarea unui parteneriat de succes este necesară parcurgerea unor „etape de explorare”:

- Evaluare inițială
- Planificare
- Formare
- Iniţiere
- Realizare
- Verificare
- Reglementare
- Consolidare
- Acţionare
- Implementare
- Evaluare finală.

Un parteneriat reuşit implică:

- identificarea scopurilor, intereselor comune, utile partenerilor şi comunităţii;
- găsirea modului optim pentru realizarea scopului propus;
- organizarea şi conducerea resurselor disponibile pentru a atinge scopul propus;
- identificarea competenţelor persoanelor implicate în aceste proiecte pentru a le putea folosi la maxim

- combinarea eficientă a atitudinilor, abordărilor şi tehnicilor variate care se pot aplica diferitelor sarcini;
- utilizarea cu succes a schimbării în folosul instituţiei, în acest caz al grădiniţei şi a comunităţii.

În vederea realizării unui parteneriat de succes este indicat a se urma anumiţi paşi, primul dintre aceştia fiind constituirea grupului de lucru la nivel de grădiniţă. Pentru a asigura succesul unui proiect este foarte important indentificarea în cadrul grădiniţei a persoanelor potrivite proiectului ales. Aceste persoane trebuie să îşi dorească implicarea în proiect, să aibă cunoştinţe şi abilităţi potrivite subiectului propus şi să nu le lipsească calităţile de comunicare şi relaţionare cu celelalte persoane implicate în proiect.

Totodată la nivel de grădiniţă este necesară o autoevaluare a nevoilor şi resurselor interne de care dispune grădiniţa la acel moment şi identificarea factorilor stimulatori, dar şi pe cei care ar impiedica şi constrânge realizarea cu succes a proiectului. Un pas deosebit de important în realizarea parteneriatului este identificarea posibililor parteneri, care trebuie să răspundă nevoilor şi cerinţelor proiectului. Astfel grupul de lucru din cadrul grădiniţei trebuie să stabilească o listă a posibililor parteneri ţinând cont de misiunea, obiectivele, istoricul, experienţa şi nu în ultimul rând a referinţelor despre un anumit partener al proiectului.

Aşadar ar putea exista o serie de parteneri posibili ai grădiniţei precum:

- părinţi, asociaţii ale părinţilor;
- instituţii educaţionale precum: grădiniţe, şcoli, licee, universităţi, centre de resurse educaţionale sau asistenţă psihopedagogică şi altele;
- agenţi educaţionali: cadre didactice, specialişti precum psihologi, consilieri şcolari, logopezi, psihopedagogi, psihologi, dar şi biblotecari, muzeografi şi alţii;
- membrii ai comunităţii cu influenţă asupra creşterii, educării şi dezvoltării copilului precum medici, reprezentanţi ai bisericii, ai poliţiei şi alţii;
- reprezentanţi ai unor instituţii ca şi primării, dispensare, teatre, muzee, biblioteci.

Prin încheierea parteneriatelor cu părinţii, aceştia sunt încurajaţi să ia parte la planificarea şi derularea programelor educative pentru copii, ceea ce implică o responsabilizare şi o eficienţă sporită. Astfel, părinţii au posibilitatea să-şi cunoască

mai bine copiii, modul lor de manifestare în viaţa de grup, pot înţelege mai bine rolul educativ al grădiniței în viața copilului.

Printre obiectivele principale ale colaborării dintre instituţiile educative şi familie putem aminti:

- înlăturarea factorilor perturbatori în cadrul comunicării grădiniţă - şcoală - familie;
- creşterea gradului de implicare a părinţilor în toate activităţile şcolare şi extraşcolare;
- schimbarea mentalităţii neadecvate a unor părinţi faţă de grădiniţă /şcoală;
- cunoaşterea de către părinţi a posibilităţilor şi nevoilor psiho-fizice ale copiilor;
- învăţarea unor deprinderi şi tehnici de muncă intelectulală sub formă de activităţi comune elevi – părinţi – cadre didactice.

Majoritatea părinţilor au nevoie de informaţii de bază referitoare la copiii lor. Ei vor să fie informaţi despre scopul de bază al programului educativ la care participă copiii lor şi doresc să fie implicaţi în luarea deciziilor. Părinţii vor să fie la curent cu progresele copilului.

Pentru realizarea parteneriatului cu părinţii este esenţial ca:

- părinţii să fie priviţi ca participanţi activi, care pot aduce o contribuţie reală şi valoroasă la educarea copiilor lor;
- să se recunoască şi să se valorifice informaţiile date de părinţi referitor la copii;
- părinţii să ia parte la adoptarea deciziilor referitoare la copiii lor;
- responsabilitatea să fie imparţită între părinţi și educatoare;
- părinţii să facă parte din comitetele de părinţi;
- să ajute la continuarea programului educativ acasă;
- să urmarească în mod regulat progresul copiilor;
- să ia parte și să sprijine activităţile extraşcolare organizate împreuna cu educatoarea.

Forme de colaborare între grădiniţă – familie

Colaborarea grădiniţei cu familia se realizează în diferite forme:

a) Comitetul de părinţi

b) Şedinţa cu părinţii

c) Lectoratele în care se dezbat anumite teme educaţionale de interes pentru părinţi.

d) Vizitele la domiciliul copiilor

f) Consultaţiile pedagogice individuale sau colective

g) Voluntariatul

h) Programul de formare a părinților „Educați așa”

i) Derularea unor activităţi extrașcolare în parteneriat cu părinţii: Ziua porţilor deschise, serbări, excursii, expoziţii cu lucrările copiilor;

j) Monitorizarea strictă a copiilor cu părinți plecați în străinătate.

k) Derularea la nivel preșcolar a programului național „Fiecare copil în grădiniță”

Toate aceste forme de colaborare conduc la realizarea cu success a parteneriatelor dintre familie şi grădiniţă, în care spre beneficiul copiilor, implicarea familiei în viaţa grădiniţei să fie una concretă, activă şi de durată, aşa încât membrii acestora să devină parteneri reali în educaţia copiilor.

Una dintre reușitele unui parteneriat de succes, a fost și rămâne scăderea absenteismului școlar și implicit dispariția abandonului școlar, atât la nivel preșcolar cât și la nivel primar. Există o oportunitate, faptul că putem monitoriza absenteismul școlar începând de la nivel preșcolar și până la gimnaziu, în condițiile în care în unitatea noastră cu personalitate juridică sunt toate nivelele de învățământ. În felul acesta sistemul de monitorizare al acestui fenomen devine continuu și unitar, fiecare elev putând fi urmărit de la grădiniță până la terminarea clasei a VIII-a.

Urmărind situația absențelor din ultimii 5 ani școlari s-a constatat o scădere a acestora de la 3260 absențe înregistrate în anul școlar 2010 – 2011, ajungând la 1720 absențe în anul școlar 2014 – 2015. Situația a fost urmărită și la nivelul învățământului primar în aceiași perioadă, numărul de absențe scăzând de la 1457 absențe în anul școlar 2010 – 2011, la 584 absențe în anul școlar 2014 – 2015.

La nivelul unității noastre s-au derulat următoarele parteneriate educaționale:

1. „Împreună pentru binele copiilor” – parteneriat cu familia și școala
2. „Învățăm să circulăm” – în parteneriat cu poliția
3. „Micul creștin” – parteneriat cu biserica din localitate
4. „Sănătatea cea mai mare bogăție” – parteneriat cu Centrul de Permanență Vernești

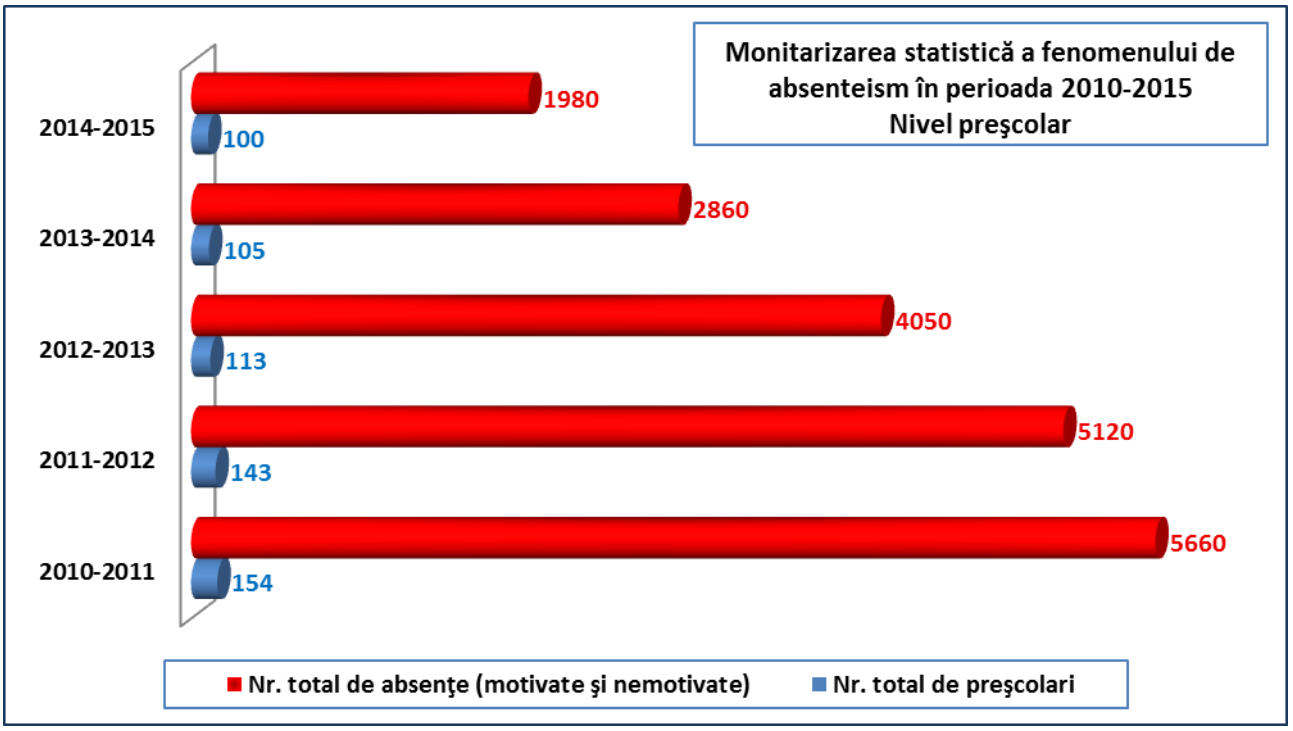
5. „ Cartea prietena mea”

	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Nr. total de preşcolari	154	143	113	105	100
Nr. total de absenţe (motivate şinemotivate)	5660	5120	4050	2860	1980

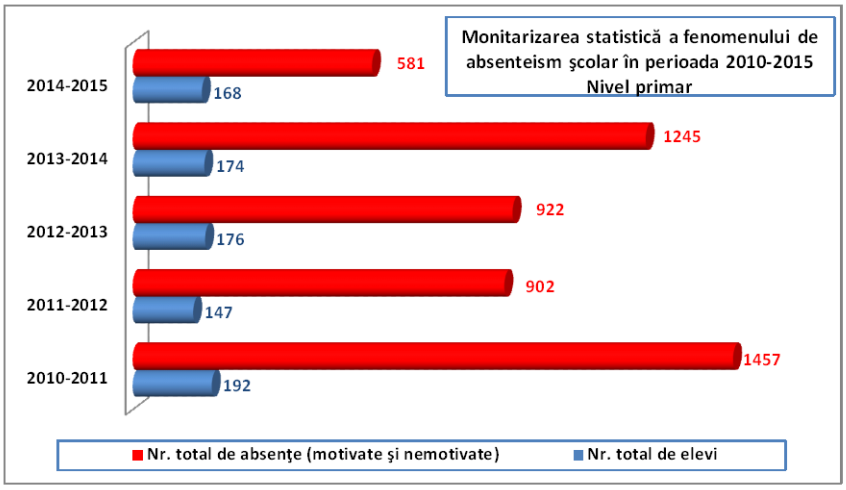
6. „Pompierii pretenii noștri” – parteneriat cu I.S.U. Buzău

În concluzie, putem spune că, în urma derulării unei game variate de parteneriate educaționale la nivelul unității noastre s-a putut reduce considerabil, fenomenul absenteisului școlar.

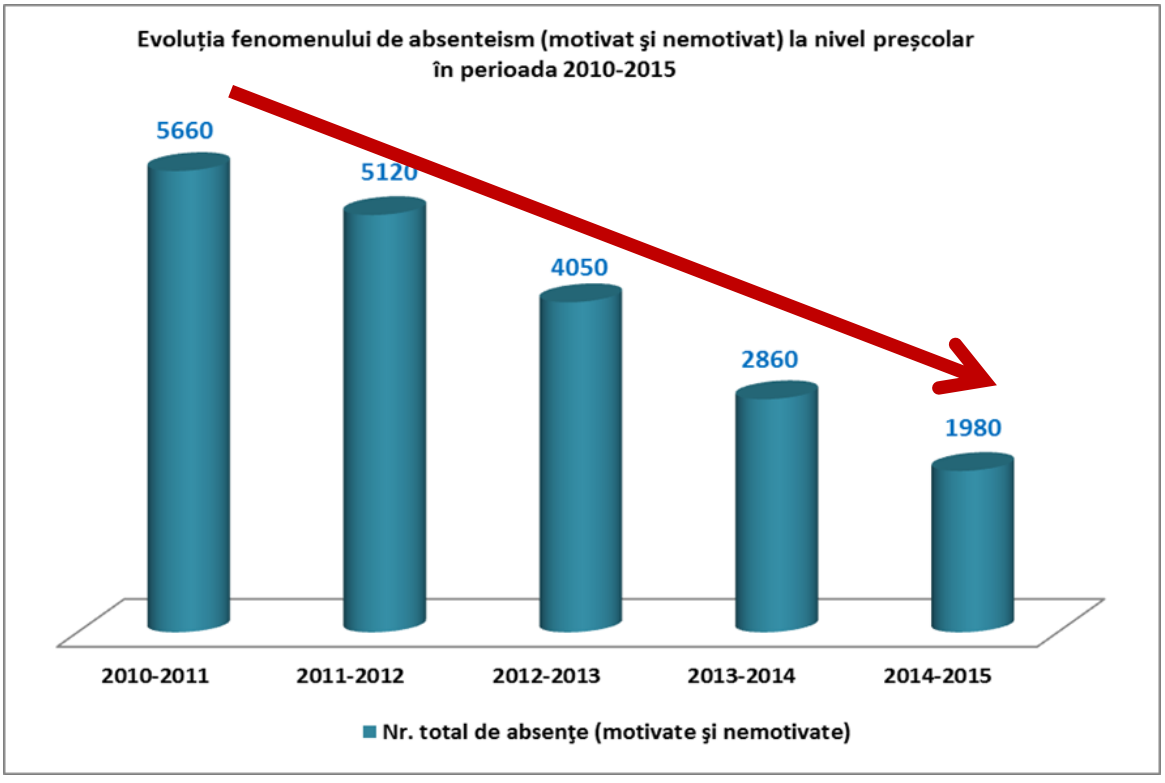
EVOLUŢIA FENOMENULUI DE ABSENTEISM

	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Nr. total de elevi	192	147	176	174	168
Nr. total de absenţe (motivate şinemotivate)	**1457**	**902**	**922**	**1245**	**581**

	2010-2011	2011-2012	2012-2013	2013-2014	2014-2015
Nr. total de absenţe (motivate şinemotivate)	**5660**	**5120**	**4050**	**2860**	**1980**

Bibliografie:

1. Bătrînu, E., Educaţia în familie. Bucureşti: Editura Politică, (1980)
2. Becker-Textor, I. Der Dialog mit den Eltern. München, Editura Don Bosco Verlag, (1998)
3. Cucoş, C. (coord.) Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice. Ediţia a III-a revăzută şi adăugită. Iaşi, Editura Polirom, (2009)
4. Dumitrana, M., Copilul, familia şi grădiniţa. Iaşi: Editura Compania, (2000)
5. Glava, A. , Introducere în pedagogia preşcolară. Cluj-Napoca: Editura Dacia (2002)
6. Ministerul Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, Împreună pentru copii: grădiniţa şi comunitatea. Modul general pentru personalul grădiniţei, Bucureşti, (2008)